

במשך זמן מה לא אוכל לזוז מלונדון, ואבקשן
להמציא לי ידיעות מפורטות על מהלך מפעל השקל בפולין,
גליציה והארצות האחרות וסיכוייניו בבחירות.

שלום לכל החברים,

ד. ב. ג.

55-58 אורנו ארצה
15.6.1937

נחננסנו : ברל, דוב, אליהו, אני. על שאלתי
מה לעשות עכשיו ענה ברל : בלונדון - לא כלום. מה העניין
אבוד. יש לשלוח איש לאמריקה להכשיר הקרקע בעזרת ב.ו.
למלחמה נגד הרפורם - שחוכנו כנראה חלוקה.

הנימוקים נגד חלוקה : - במצב הקיים (כשאנו רק
400.000) לא יחכן שיחנו לנו שטח מספיק. לא נקבל גם סוברניות.
הסכס לא יהיה ברשותנו, המדינה לא חוכל להחסיים על מדינה.
אילו אם ההים חלוקה אידאלית ונקבל כל השטח הרצוי - יש
סכנות עצומות בפרוצס ההגשמה : תישאר האדמיניסטרציה הקיימת,
הערבים יתקוממו, מלחמה עלולה לסבך גם גורמים זרים וחמרון
מלחמה בינינו ובין איטליה, לא נגיע לשלטון עצמי ; בתוך
הקשיים יצמצמו השטח ויפתחו זכויותינו ; האפשרויות הכספיות
של המדינה יהיו אפסיות - בחוזה יכילו עלינו מס לסובת המדינה

הערביה. יקבעו סעיפים להגנה הערבים שיכבלו ידינו
ברכישת קרקע - ולכן יש לשלול את החלוקה למפרע ולחלחם
על סטטוס-קוו ועליה גדולה מיד. עם פרסום הרפורם צריכה
להתחיל המלחמה.

התנגדתי לעמדה זו. באמריקא אין עכשיו מה
לעשות. כשנדע תוכן הדו"ח נראה שהוא רע - נוכל לגייס
אמריקא למלחמה. עכשיו אי-אפשר לחלחם - אין גלחמים בדבר
נעלם. אולם ימים אלה הם ימי פעולה דווקא פה, בלונדון.
יש להניע כל ידידינו בעלי-ההשפעה שידרשו שם וגבולין
הוגנים - בין שהם בעד או נגד חלוקה, ושיעמדו על וויכוח
ברפלטנס קודם להחלטת הממשלה. אני שולל ההתנגדות האפריורית
לחלוקה, כשם ששולל הסכמה אפריורית. אין בכיסי חלוקה טובה,
כשם שאין בכיסי עליה וחתייטבות ושקט בלי חלוקה. אני שולל
כל הפרוגנוזות. הדברים אינם נחוצים למפרע, ישנן כמה וכמה
אפשרויות, והאפשרות של חלוקה טובה יותר ריאלית מהאפשרות של
סטטוס-קוו טוב. כי כראי לאנגליה לעשות פעם אחת מלחמה - אם
יהיה הכרח בכך - רצינית עם הערבים, מאשר לעמוד בסכסוך
מתמיד עם הערבים ועם היהודים. אולם יש סכנה רבה בכל הסכם
אפריורי לוותר על הסדר - כל זמן שלא ראינו החלטות הממשלה
בענין החלוקה.
ורשתי מברל שיחותה עם חיים.